

זהו כהתא בנה זמני

מס' נישין לד:

היכל משה זאהל שרה

הגליון מוקדש לע"ג הרה"ח ר' משה בן ר' שמעון דוב זצ"ל
והגהגו החשובה מידת ח"יה שרה בת ר' אריה ע"ה תנצב"ה.

שאלות ותשובות

בספר הקדוש ליקוטי
מוהר"ן עפ"י ספה"ק
ליקוטי הלכות ועוד
ספרי תלמידי רבינו
הק' וכן לפי דברי צדיק
דורינו מודינו הרב
שליט"א

~ המשך תורה מ"ט - "והוא כחתן יוצא מחופתו וגו'" (תהלים י"ט) ~

(נאמר בשבת ג' ניסן אחר נישואי בתו שרה ז"ל שהיה בר"ח ניסן במערעועדינקא)

שאלות ותשובות מספה"ק ל'ליקוטי הלכות' תפילת המנחה ו' שמוסד על תורה זו עם המון התעוררות והתחזקות לעובדא למעשה נא. רבנו הקדוש זי"ע ועכי"א כותב שע"י שישראל מתגברין לצאת ממחשבות רעות וחושבין רק מחשבות טובות, הצדיק מקבל בח מישראל ויוצא מהחפה והמכסה שלו שהיה עד עכשיו, וזה שכתוב "והוא כחתן יוצא מחופתו (עי' באות ז'), מה כותב מוהרנ"ת על זה?

וזה בחי' שהצדיק מקבל כוחו מכנסת ישראל ע"י שמתגברין לצאת מחכמות חיצוניות, ממחשבות רעות וכו', כי הצדיק נגד כנסת ישראל הוא בבחי' ביתא עילאה נגד ביתא תתאה, שכל עלייתו ע"י עלית ביתא תתאה שהם כלל ישראל, כי שתי בחי' אלו שהם "ביתא עילאה" ו"ביתא תתאה" הם בכלליות ובפרטיות וכו' וכמו שמבואר שם לקמן, וע"כ אע"פ שהצדיק כבר זכה בעבודתו לתקון שני בתים הנ"ל אעפ"כ בכלליות העולמות הוא צריך לקבל כוחו מכלל ישראל בבחי' (ברכות לב.) "כלום נתתי לך גדולה" וכו'.

נב. למה הצדיקים מתייגעים כ"כ להחזיר אנשים בתשובה?

וע"כ הם מתייגעין כ"כ להחזיר ישראל בתשובה ובפרט הגרועים ביותר, כי כל מה שמתגלה מלכותו יתברך ביותר על הנמוכים יותר שהם בתכלית גשמיות העשיה ביותר, עי"ז עיקר עלית מלכותו יתברך, כי זה בחי' מלכות מקנן בעשיה המובא בזוה"ק ובכתבי האריז"ל. כי עיקר רצונו יתברך הוא לגלות מלכותו בתוקף העשיה וכו' כמובא בדברינו הרבה בזה, ואז דיקא כשמלכותו עולה מכל המקומות הנמוכין ע"ש שכלם מכירין אותו יתברך ומודים במלכותו יתברך, שנתקיים "ויאמר כל אשר נשמה באפו ה' אלקי ישראל מלך ומלכותו בכל משלה", שע"ז עיקר עלית המלכות שהיא בחי' ביתא תתאה אז יש עליה גם לביתא עילאה, שהיא בחי' השגת הצדיק שהשגתו בבחי' אורייתא דעתיקא סתימא שהיא נגד כנסת ישראל בבחי' ביתא עילאה בבחי' מי עם זאת עולה וכו'.

קריאת קודש

מודינו הרב שליט"א יצא בקריאת קודש ובקשה שכל אחד יאמר שבע פעמים תיקון הכללי עד ראש השנה לרפואת והשלימה, והשי"ת ישמע שוועתינו וישלח רפואה שלימה לצדיק ובריאות איתנה, אמן.

~ שבחו של צדיק ~

(מתוך ספר 'שבחו של צדיק' - ליקוט נפלא מדברי צדיקי הדורות זי"ע ועכי"א בגדולת נוראות רבינו הקדוש הננמ"ח זי"ע ועכי"א שליט"א הרה"ח רח"ש ראמנבערג שליט"א מחשובי חסדי ברסלב)

הצה"ק ר' צבי הירש ראזנבוים זצוק"ל מקרעמשניף

(ליום היארצייט - מ"ז אייר)

האדמו"ר מקרעמשניף - סיגעט. הרה: צ' ר' צבי הירש ראזנבוים זצ"ל סיפר שאצל זקנו הרה"ק ר' אליעזר וואלף זצוק"ל היו הספה"ק ל'ליקוטי מוהר"ן' ו'ליקוטי עצות'. והוסיף כי בכלל לא היתה אצל זקנו ובסביבתו שום מחלוקת על עניני רבנו ז"ל.

נג. רבינו הק' ביאר שצריך לצמצם את ההתלהבות ולעבוד את השי"ת בהדרגה במדה ולחשוב מחשבות טובות אך לעבוד את השי"ת ולברוח ממחשבות רעות, וכן להתפלל בכל לבו, ועי"ז זוכין שיבנה ירושלים בבחי' ביתא עילאה וביתא תתאה (עי' באות ד'), איך מוהרנ"ת מקשר זאת לענין פרשת שקלים?

(ליקוטי הלכות תפילת המנחה ז' אות י'), וזה בחי' פרשת שקלים (שמות ל') "מחצית השקל תרומה לה'", שיהיה ההתלהבות במשקל וכו' כנ"ל, והכל בשביל בנין המשכן שהוא בחי' בית המקדש, שהוא בחי' ביתא תתאה הנ"ל שעי"ז נתתקן גם בחי' ביתא תתאה הנ"ל, שעי"ז נתתקן גם בחי' ביתא עילאה", כי על בחי' הבית המקדש נאמר (תענית ה.) "לא אבוא בעיר עד דבקרבך קדוש" שלא יכנוס בירושלים של מעלה וכו', כי בנין המשכן היה בחי' תיקון התשובה, כי נבנה בשביל לתקן חטא העגל כמו שאמרו רז"ל, וחטא העגל היה ע"י שפגמו בתיקונים הנ"ל שנמשך האור יותר מדאי, כמו שאמרו רז"ל (תנחומא כי תשא ל"א) והוא בפירוש רש"י פר' כי תשא על פסוק "ואיש לא יעלה עמך" הראשונות ע"י שהיו ראוים להשתלח בהם יד וכו' ושהטעם בהם עין הרע, אין לך יפה מן הצניעות, כי אע"פ שהזהירם מאוד "אל יהרסו" וכו' כנ"ל והם קיימו האזהרה אע"פ"כ עדיין היה האור מרובה מכוחם כמובן בדברי רבינו ז"ל הנ"ל ובמקום אחר, וכמו שכתוב (שמות כ"ד י"א) "ואל אצילי בני ישראל לא שלח ידו ויחזו את האלקים ויאכלו וישתו", ופרש"י מכלל שהיו ראויים להשתלח בהם יד וכו' וההמון עם בפרט הערב רב פגמו גם בגשמיות שקלקלו מחשבתם במחשבות רעות והרהורים כמו שאמרו רז"ל לא עבדו ישראל ע"ז אלא כדי להתיר להם עריות וכו'.

נד. מה כותב מוהרנ"ת זי"ע ועי"א על דרכי המלחמה בענין זה?

כי באמת הכל תלוי זה בזה, כי כל המדות וכל העבודות של האדם כולם תלויים זה בזה, כי לפעמים מתלהב יותר מדאי וכו' ובתוך כך מתגברים עליו המחשבות והרהורים מאד, כי היצר הרע והסט"א אורבים עליו מכל צד כשמתעורר בו איזה הרהור תשובה לשוב להשי"ת הוא חותר עליו לבלבלו בכל מיני בלבולים ומניעות, לפעמים כפשוטו שמתגבר עליו אז דיקא בהתגברות גדול במחשבות רעות שהם עיקר היצה"ר כנ"ל, ולפעמים כשהאדם מתגבר נגדו כמה דאפשר, הוא מתגבר ע"י התלהבות הלב יותר מדאי, ולפעמים בשעה אחת הוא מעורבב, ברגע אחד בוער לבו מאוד וכו' שזה בחי' "יעלו שמים ירדו תהומות", כמובא בדבריו ז"ל. וכעין מה שמבואר בסי' ע"ח על מאמר רז"ל "אלמלא כנפי ריאה" שהם בחי' התורה "הוי לבא אוקיד כל גופא" מריבוי ההתלהבות אל השי"ת יותר מדאי ומריבוי תבערת האש להתאוות וכו' אך התורה מגינה על זה, עיי"ש.

נה. מוהרנ"ת הק' זי"ע ועי"א ביאר באריכות הענין מה שרבינו הק' זי"ע ועי"א כותב שצריך לצמצם ההתלהבות ולעבוד השי"ת במדה ובמשקל כי היצה"ר והסט"א אורבים על האדם מכל צד (עי' בליקוטי הלכות תפילת המנחה ז' אות י', ובגליון הקודם), מה כותב מוהרנ"ת הק' על חטא העגל?

ומזה בא חטא העגל אחר מתן תורה בהתגלות אלקות פנים בפנים כזה באותות נוראות כאלו וכו' כמו שהוכיחם משה (דברים ד') "הנהיה כדבר הגדול הזה" וכו', והכל ע"י בחי' הנ"ל ע"כ נצטוה משה אח"כ בבנין המשכן בשביל תשובה ותיקון לחטא העגל שכולל כל החטאים.

נו. מה צריך להתחזק למעשה?

מוהרנ"ת הק' ממשיך שם ... כי העיקר שצריכין להשתדל בכח הצדיק אמת בחי' משה לצמצם ההתלהבות כל אחד ואחד לפי בחינתו ולא יהרוס הגבול וכו' ויתגבר ביותר על המחשבות רעות שהם עיקר היצה"ר, ובזה צריך ההתגברות, כי המחשבה ביד האדם תמיד להטותה כרצונו, ויתגבר להפוך הדבר לברוח ממחשבות רעות ולחשוב מחשבות טובות, לחשוב איזה פסוק מהתורה או איזה הלכה ומאמר רז"ל וכו', ולפעמים צריך לפקח מחשבתו במילי דעלמא וכו' הכל כדי למלט נפשו מהרהורים שהם עיקר קלקול המחשבה, ואפילו אם מחמת רגילותו נלכד במחשבות אלו מאד כמצוי בכמה אנשים, אע"פ"כ יתחזק בכל עוז בכל דרכי העצות אמיתיות להסיח דעתו מהם וכו' (כמבואר בדברינו במקום אחר), ויאמין שכל תנועה ותנועה שהוא מנתק עצמו מהם יקר מאד אצל ה' יתברך, וימשיך עצמו לתוך מחשבות טובות ויברח אל הספר לעסוק בתורה וכו' עד שיזכה להמשיך לפי בחינתו בחינת תיקון המדות שהם כלל מצוות התורה לתוך לבו שהם בחי' תיקון העולמות, ועי"ז יזכה לפי בחינתו לקבל עליו עול מלכותו יתברך שמו לכמה נפשות, כי לכך נוצרת, כי חייב כל אדם לומר בשבילי נברא העולם (סנהדרין ל"ז), ואפילו הפחות שבישראל נברא שיהיה לו חלק בהתגלות מלכותו יתברך לכל באי עולם.

נו. איך שייך זאת לענין תיקון "ביתא תתאה" ו"ביתא עילאה" (מה שרבינו הקדוש הזכיר זאת למעלה באות ??)? והתגלות מלכותו, זה בחי' "תיקון ביתא תתאה" ואז דייקא יש עליה גם ל"ביתא עילאה" וכו' כנ"ל, כי אז דייקא יכול להתלהב להשי"ת בהדרגה ובמדה כראוי וכנ"ל (באות ד').

היכל משה ואהל שרה

הגליון מוקדש לע"נ הרה"ח ר' משה בן ר' שמעון דוב זצ"ל וזוגתו החשובה מרת חיה שרה בת ר' אריה ע"ה תנצב"ה.

שפ"ד אמר נהמני

(מ"מרא דרב"א במסכת נדרים דף נ"ד ע"ב)

פרשת בהר ~ מ"ז אייר תשפ"ד ~ גליון תס"ב - שנה י'

שאלות ותשובות בפירוש רש"י על פרשת השבוע (לקוחים מהספר "משה שפיר קאמרת")

מי שמעוניין בשאלות מתחילת הפרשה אפשר לקבל בישיבת ברסלב עיר העתיקה וכן אצל הרב אהרן שושן הי"ו בחצר ביהמ"ד ברחוב עידו הנביא

תבואות ולא של שדפון, (דבר זה נלמד ממה שנאמר "במספר שני תבואות" ולא אמר במספר שנים ימכר לך לכן פירש"י שהכתוב בא לומר שיהיו שני שנים שראויות לעשות תבואה ולא של שדפון - עפ"י ספר זכרון).

מ. לפי רב השנים תרבה מקנתו, מה פירושו?

תרבה מקנתו - תמכרנה ביוקר, (וכאילו אמר תרבה דמי מקנתו, והיינו שימכרנה כפי שויה שיש עוד הרבה שנים עד היובל שאז היא שוה ביוקר - עפ"י ר"א מזרחי).

מא. ולפי מעט השנים תמעיט מקנתו, מה הכוונה?

תמעיט מקנתו - תמעיט בדמיה, (כאילו אמר תמעיט דמי מקנתו - עפ"י ר"א מזרחי).

מב. "ולא תונו איש את עמיתו", באיזה אונאה מדובר כאן?

כאן הזהיר על אונאת דברים, שלא יקניט את חברו, (שהרי על אונאת ממון הזהיר כבר (לעיל בפסוק י"ד) (עי' שי למורא מה שייכות לשון הונאה למצער חברו בדיבורים) ולא ישיאנו עצה שאינה הוגנת לו לפי דרכו והונאתו של יועץ.

מג. "ולא תונו איש את עמיתו - ויראת מאלהיך", למה כתוב כאן 'ויראת מאלהיך'?

ואם תאמר מי יודע אם נתכוונתי לרעה, לכך נאמר "ויראת מאלהיך" היודע מחשבות הוא יודע כל דבר המסור ללב שאין מכיר אלא מי שהמחשבה בלבו, לכך נאמר בו 'ויראת מאלהיך'.

מד. "וישבתם על הארץ לנטח", מה השייכות להכנתה זו כאן אחרי מצות שמיטה?

שבעוון שמיטה ישראל גולים שנאמר "אז תרצה הארץ את שבתותיה" "והרצת את שבתותיה", ושבעים שנה של גלות בכל - כנגד שבעים שמיטות שביטלו היו, (ופירוש תחלת הכתוב "ועשיתם את חקותי ואת משפטי תשמרו" בחקות ומשפטים של שמיטה הכתוב מדבר - עפ"י ר"א מזרחי).

לה. "אל תונו איש את אחיו", באיזה אונאה מדובר כאן?

זו אונאת ממון, (לצער את חברו בממון שלוקח ממנו שלא כדין, וכפי שמבאר רש"י להלן).

לו. "במספר שנים אחר היובל תקנה מאת עמיתך במספר שני תבואות ימכר לך", מה משמיענו בזה? זהו פשוטו ליישב המקרא על אופניו, על האונאה בא להזהיר, כשתמכור או תקנה קרקע דעו כמה שנים יש עד היובל ולפי השנים ותבואות השדה שהיא ראויה לעשות ימכור המוכר ויקנה הקונה.

לז. איך זה שייך לענין אונאה?

שהרי סופו להחזירה לו בשנת היובל, ואם יש שנים מועטות וזה מוכרה בדמים יקרים הרי נתאנה לוקח. ואם יש שנים מרובות ואכל ממנה תבואות הרבה הרי נתאנה מוכר, לפיכך צריך לקנותה לפי הזמן וזהו שנאמר "במספר שני תבואות ימכר לך", לפי מנין שני התבואות שתהא עומדת ביד הלוקח תמכור לו.

לה. מה דרשה מביא רש"י מחז"ל על זה שכתוב "שני תבואות"?

ורבותינו דרשו מכאן שהמוכר שדהו אינו רשאי לגאול פחות משתי שנים שתעמוד שתי שנים ביד הלוקח מיום ליום, ואפילו יש שלש תבואות באותן שתי שנים כגון שמכרה לו בקמותיה (הכוונה, שמכר לו שדה עם התבואה וא"כ יש לו שלש תבואות אחת התבואה שהוא יקצור עכשיו ועוד שתי תבואות של שתי שנים שיחזיק את השדה).

למ. לפי דרשת חז"ל זו מה הפירוש "שני תבואות"?

ו"שני" אינו יוצא מפשוטו (ז"א שאין הכוונה "שני" שתיים, אלא הכוונה "שנים"), כלומר מספר שנים של

מה. "ונתנה הארץ פריה ואכלתם לשבע וישבתם לבטח עליה", מה מברך השי"ת כאן את עם ישראל?
ונתנה הארץ פריה וגו' - שלא תדאגו משנת בצורת, ואכלתם לחמכם לשבע - אף בתוך המעיים תהא בו ברכה, (שאל"כ כיון שהארץ תתן פריה בודאי שיאכלו לשובע - עפ"י גור אריה).

מו. "וכי תאמרו וגו' ולא נאסוף" וגו', מה הכוונה "ולא נאסוף"?

ולא נאסוף - אל הבית, (כלומר להכניסו לקיום, שהרי כשכלה מן השדה צריך לבער מן הבית כמו שכתב רש"י בפסוק י"ב - ע"פ משכיל לדוד).

מו. "ולא נאסוף את תבואתינו", איזה תבואה? (הרי בודאי אם לא יזרעו מה להם לאסוף - עפ"י באר מים חיים וספר זכרון).
כגון יין ופירות האילן וספיחין הבאים מאליהם, (שהם פירות וספיחים שגדלים בלא זריעה - שם).

מז. "וצויתני את ברכתני וגו' ועשת את התבואה לשלש השנים", למה צריך לשלש שנים?

לקצת השישית מניסן ועד ראש השנה ולשביעית ולשמינית שיזרעו בשמינית במרחשון ויקצרו בניסן, (שאע"פ שאינן אלא שתי שנים שלמות מעת לעת, מ"מ מקצת השנה השישית חושב אותה הכתוב שנה וכן מקצתה של השנה השמינית - עפ"י ר"א מזרחי).

מז. "ואכלתם מן התבואה ישן עד השנה התשיעית" וגו', למה עד השנה התשיעית?

עד חג הסוכות של תשיעית שהוא עת בוא תבואתה של שמינית לתוך הבית, שכל ימות הקיץ היו בשדה בגרנות ובתשרי הוא עת האסיף לבית, (ומה שכתב רש"י בפסוק הקודם שיקצרו בניסן, הוא אם יהיה להם דוחק יוכלו להסתפק מתבואה חדשה, אבל הכתוב מבשר שלא יהיה להם דוחק ויניחו תבואת השנה השמינית בשדה מניסן עד חג האסיף כמו שנהגו בשאר כל השנים - עפ"י באר מים חיים).

נ. מה מביא רש"י שלפעמים הנם של השפע היה יותר גדול?

ופעמים שהיתה צריכה לעשות לארבע שנים - בשישית שלפני השמיטה השביעית, שהם בטלין מעבודת קרקע שתי שנים רצופות "השביעית והיובל", ומקרא זה (שכתוב לשלש השנים) נאמר בשאר השמיטות כולן.

נא. "והארץ לא תמכר לצמיתות", מה בא פסוק זה להשמיענו?

ליתן לאו על חזרת שדות לבעלים ביובל, שלא יהא הלוקח כובשה (מלהחזירה לבעלים ביובל עד שנמצא שנמכרת לצמיתות - עפ"י ר"א מזרחי).

נב. "כי לי הארץ", מה בא הכתוב להודיע בזה? (הרי מה בכך אם תעמוד ביד הלוקח לעולם, תהיה להקב"ה כמו שהיא להקב"ה והיא ביד המוכר - עפ"י גור אריה).

אל תרע עיניך בה שאינה שלך, (פי' אל תרע עיניך בה על המצוה, שמצוה להחזיר השדה לבעלים שאינו של אדם רק של הקב"ה ולפיכך אל תרע עיניך בה על מצוה זו שמי שהארץ שלו יכול לצוות על החזרה הזאת).

נג. "ובכל ארץ אחזתכם גאלה תתנו לארץ", מה מרבים מזה שכתוב "ובכל" וגו'?

לרבות בתים ועבד עברי, (פירוש לפי שקונה עצמו בגרעון כסף שמחשב השנים שעברו ומגרע מכסף מקנתו ופורע לאדונו שארית הכסף ויוצא לחרות, ובא הכתוב לרבות שגם קרובו יכולים לפדותו אם לא השיגה ידו לעצמו וגם הבתים יכולים להפדות ע"י קרובים כדרך שפודים שדה אחוזה, כמפורש בפסוק דלהלן ועי' עוד שי למורא).

נד. "כי ימוך אחיך ומכר", מה מלמדנו כאן?
מלמד שאין אדם רשאי למכור שדהו אלא מחמת דוחק עוני, (עי' שי למורא מה שהעתיק מתורת כהנים).

נה. מאחוזתו, מה מרזיק מזה?

"מאחוזתו" - ולא כולה, למדה תורה דרך ארץ שישיר שדה לעצמו, (כלומר אף אם השעה דוחקתו יצמצם את עצמו במה שיוכל ולא ימכור כולו אלא ישיר שדה לעצמו - עפ"י שפתי חכמים).

נו. "וגאל את ממכר אחיו", מה מלמדנו כאן?
וגאל את ממכר אחיו - ואין הלוקח יכול לעכב, (עי' שי למורא בשם שפתי חכמים).

נז. "ואיש כי לא יהיה לו גואל" - וכי יש לך אדם בישראל שאין לו גואלים? (כן או אח או שאר בשר הקרוב ממשפחת אביו למעלה עד יעקב אבינו ע"ה - ע"פ רש"י במדבר ה' ח').
אלא גואל שיוכל לגאול ממכרו, (שאינן יד קרוביו משיגה לגאול, ועי' עוד שי למורא בשם גור אריה).

נח. "וחשב את שני ממכרו", האיך הוא מחשב זאת?
כמה שנים היו עד היובל - כך וכך, ובכמה מכרתיה לך - בכך וכך, עתיד היית להחזירה ביובל, נמצאת קונה מספר התבואות כפי חשבון של כל שנה - אכלת אותה שלש שנים או ארבע הוצא את דמיהן מן החשבון וטול את השאר.

נט. האיך מתפרש המשך הפסוק "והשיב את העודף" וגו'?
וזהו "והשיב את העודף" - בדמי המקח - על האכילה שאכלה ויתנם ללוקח.

ס. "לאיש אשר מכר לו", מי מכר?

לאיש אשר מכר לו - המוכר הזה שבא לגאלה, (פירוש שבעל השדה שבא לגאול אותה עושה חשבון עם הלוקח שקנה ממנו. ואמרו ב"תורת כהנים" שאם מכר בעל השדה ללוקח במאה ומכר הלוקח הראשון לשני במאתים, עושה בעל השדה את החשבון רק עם הלוקח הראשון ששילם מאה ולא עם הלוקח השני שהשדה בידו בעת הגאולה וששלם מאתים, שנאמר "לאיש אשר מכר לו" שהוא הלוקח הראשון, והלוקח הראשון עושה חשבון עם השני ומחזיר לו ההפרש לפי השנים שלא נשארה השדה בידו - עפ"י ר"א מזרחי, ועי' עוד שם בשם הרמב"ם).

דיברדים חרבי לזכות אש מה שחבתי לשמוע ממזדוני הדב טליט"א
 תנבעים מגיל הנבע מקור הנבוא דבתי הקדוש מוה"ן והלמיזו הקדוש מוה"ל ד"ע ונב"א
 בעקתו הממנה וחקיקושה ודואתו הממנה ודבתי"ת שח"ל ב"ד ד"ע קיבמא דמשיחא ב"ד ק"ל ע"ל לט"ד ולבט"ו נפשוטני
 ונפשוטני מכל ס"ל ונפ"ו ולבט"ו מלכ"ו אש הממנה הקדושה ודבתי"ת ד"ע ודבתי"ת ולבט"ו באש ובמים ולקיימי שמי שמימי

חמר אסור האינטרנט

אינטרנט זה כמו עגל, זה יותר גרוע מעגל, אין כאן שום שאלה! מי שיש לו אינטרנט הוא עובר על כל התורה בשניה אחת מליארד פעמים. וזה גורם לכל הגרושין, כי אינטרנט זה בשניה אחת מליארד פעמים על כל התורה בלה; הוא לא יכול לתקן את זה במליארד גלגולים אחר כך. וגם לא יכול להתקרב לצדיק, הצדיק לא יתן לו להתקרב אליו, הצדיק לא נותן להתקרב למי שמחזיק אינטרנט, בשום אופן לא, אם אדם מחזיק אינטרנט, גם לא נותנים לו להתקרב.

הצדיק מטהר כל הטמאים כמו אפר פרה אדומה

הצדיק מתקן אדם בשניה, אדם שיש לו אינטרנט הוא אבי אבות הטמאה, כל מה שהוא נוגע זה נהיה אבי אבות הטמאה, זורקים שם טפה אחת, ונהיה טהור. אדם מקבל טפה מהצדיק, טפה, שיגע בערף, אם אדם זוכה לטפה מהצדיק, על המקום הוא נהיה טהור. אבל איך הוא יקבל טפה מהצדיק, אסור לסטרא אחרא להתקרב אליו, הצדיק דומה לאפר פרה אדומה.

פרשת פרה אדומה בפרשת אמור

גם בפרשת אמור מדברים מפרה אדומה, כאשר משה שואל "אמור אל הכהנים, ואמרת אלהם, לנפש לא יטמא בעמיו". משה שואל: במה יהיה טהרתו? ענה לו ה': בפרה אדומה. משה בקש מה': תראה לי פרה אדומה. ענה לו ה': תראה פרוש המשניות, רבי אליעזר אומר 'עגלה בת שנה'. שנה זה נקרא מגיל שלושים יום, בדיעבד אפילו מגיל שמונה ימים, בן שנה זה מספיק שמונה ימים. 'עגלה בת שנה', ופרה בת שנתים' שנתים זה נקרא שנה וחדש. אחרי שמושה שמע את רבי אליעזר אומר את המשנה הזו, הוא אמר: מי זה רבי אליעזר? ה' אמר: הגה תראה אותו. ואז משה התפלל ואמר: 'יהי רצון שאליעזר זה יהיה מיוצאי חלצי', וזכה לזה. אפילו שרבי אליעזר לא היה לוי הוא היה צאצא של משה.

אז בפרשת אמור לומדים על פרשת פרה, אפר פרה אדומה, כי אדם צריך להיות פרושים פרושים, מבזים את האדם? שישמח, עושים ממנו פרושים! הרב'ה אומר: פרושים זה פרה אדומה, עושים לך פרה אדומה, שורפים אותו לאפר, ואז הוא יכול לטהר כל אחד, אדם ששורפים אותו לאפר יכול לטהר כל אחד.

בנצח מכפלים קלפות, ובהוד יש דינים

כל ספירת הנצח זה "בלע הקנות לנצח", כי בספירת הנצח מכפלים את כל הקלפות שהם גורמות למות שהם ההרהורים הרעים והמחשבות הרעות, כל זה מתבטל בספירת הנצח. ספירת ההוד זה ספירת הדינים. כל הדינים באים מהוד, בפרט בהוד שבהוד אז יש את הדינים הכי קשים. ורק רשב"י יכול להמתיק את הדינים האלה, שום צדיק לא יכול להמתיק את הדינים של הוד שבהוד, רק רשב"י. ולכן חייבים לנסע לרשב"י, כי רשב"י אומר: יכול אני לפטר את כל העולם בלו מן הדין (בקה מה:). כי הדינים זה ספירת הוד, כי הקלפות והדינים נאחזים ברגליו, רגליו זה הקצה.

קלקול האותיות שנתקנות על ידי צדקה ועל ידי הצדיק

וזה הענין של הצ' והק', שאחרי שהה"א מתקלקלת היא נהפכת לצ' ולק'. כי על ידי אתב"ש (א-ת, ב-ש, ג-ד, ד-ק, ה-ז, ו-פ, ז-ע, ח-ס, ט-ג, י-מ, כ-ל) ה"ה נהפכת לצ', ואת זה הצדקה מתקנת. במה שאדם נותן יותר צדקה זה נתקן יותר. הרבה מסביר (תורה ס"ו) שעל ידי הצדקה אנחנו מתקנים גם את הק' וגם את הצ'. כי 'הלאנגע צ' (צ' סופית) זה הקלקול של ה"ה', ואנחנו מתקנים את זה רק על ידי שאנחנו נותנים צדקה. אז ה"ה נתקן שנופל הכבוד. כי אות צ' זה י' ג', ו'לפני שמש' ינון שמו". עכשיו יש הסתרת פנים, עכשיו הצ' הולכת ככה בהסתרת פנים. וכשיבוא משיח היא תלך ככה בהארת פנים, בגלוי. וזה ה"ה, ה"ה זה דלות ועניות, ורק הצדיק יכול לתקן את האותיות, אלה האותיות הכי קשות. הק' והצ' והד' אלה האותיות הכי קשות, דלית לה מגרמה כלום.

תפילות ממורינו הרב שליט"א
(מתוך רבבות התפילות)

א אָנָּה, אָב רַחוּם וְחַנוּן, הוֹרָה לִי פֶתַח הַצֵּלָה, גִּלְהָ לִי אֶת אוֹרוֹ שֶׁל הַצַּדִּיק אֲשֶׁר יוּכַל לְהַצִּילֵנִי וּלְהַרְאוֹת לִי דֶרֶךְ תְּשׁוּבָה, גִּלְהָ לִי אֶת אוֹרוֹ שֶׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי, הַיּוֹדֵעַ אֶת רַע מַצְבִּי וְאֶת כָּל אֲשֶׁר עָבַר עָלַי, מִיּוֹם שֶׁנִּשְׁאַצְלָה נַשְׁמַתִּי בְּדֶרֶךְ כָּל הָעוֹלָמוֹת וְכָל הַדּוֹרוֹת עַד שֶׁנּוֹצַרְתִּי עַל יְדֵי הַחֲשֵׁנְחָה הַעֲלִיזָה בְּדוֹקָא בְּגוּף שְׂבִיבָה, עִם חֲלָקֵי נַפְשׁ רּוּחַ וּנְשָׁמָה שְׂבָאֵלוּ, עִם חֲלָקֵי הַמַּח אֲשֶׁר יֵשׁ לִי הַיּוֹם, שְׁלֵא זְכִיתִי לְהוֹצִיאָם מִן הַהַעֲלָם אֶל הַגְּלוּי. אָנָּה, גִּלְהָ לִי אֶת אוֹרוֹ שֶׁל הַצַּדִּיק שְׁיִסְיַע בִּידֵי לְקַיֵּם אֶת עֲצוֹת הַצַּדִּיקִים, שְׁעַל יָדָם אֲפָשֶׁר לְגַלּוֹת אֶת הַמַּחֲזִין מִתְּעַלּוּמָתָן וּלְדַחֹת אֶת כָּל הַמַּחֲשָׁבוֹת הַרְעוֹת מִמַּחֲזִי, שְׁחֲרִי אֵין שְׁתֵּי מַחֲשָׁבוֹת שׁוֹכְנוֹת בְּמַח בַּעַת וּבַעֲזָנָה אַחַת. בְּרַנַּע שְׂמַתְגָּלִים הַמַּחֲזִין מִתְּעַלּוּמָתָן, נִדְחִית כָּל מַחֲשָׁבָה זָרָה, בְּפֶרֶט עַל יְדֵי לַמּוֹד שׁ"ס בְּעִיּוֹן וּבַחֲבִנָּה, שְׁעַל יְדֵי עֶקֶר הַתְּגַלּוֹת הַמַּחֲזִין הַחוֹצֵצִים וְהַדּוֹחִים מִן הַמַּח כָּל מַחֲשָׁבָה רְעָה. אוּיָה לִי, כִּי וּנְחַתִּי אֶת עֲצַת הַצַּדִּיקִים, וְטַמַּאתִי אֶת רַמ"ח אַבְרֵי וְשֵׁם"ה בִּידֵי כָּבֵל טַמַּאָה שְׂבַעֲזֵלָם, עַד שֶׁאֲפִלוּ אֶפֶר פָּרָה לֹא יוּכַל לְמַחֲרֵנִי מִמַּחֲשָׁבוֹתֵי הַנוֹרָאוֹת הַשׁוֹטְפוֹת אֶת מַחֲזִי, כִּי לֹא יֵצְאוּ מִחוּל אֶל תְּקַדֵּשׁ אֲפִלוּ בְּפִחוֹת מַחוּט הַשְּׁעָרָה, וְאֵינִי יוֹדֵעַ שׁוּם עֲצָה בִּיצִד לְהַגִּיעַ לְחֲרָטָה אֲמִתִּית מַעֲמָקָא דְלִבָּא, וּלְתִשְׁבָּחָה אֲמִתִּית, וְלִטְוֵבֵל בְּלֹא שְׂרִיץ בִּידֵי. לְכֵן מַרְחַתִּי אֶת כָּל הַמַּרְחָה הַזֹּאת, וְיִמְלְטֵלְתִי אֶת עֲצָמֵי כָּבֵל מִיְּנֵי מְלַטְוֵלִים, וְהִנְנִי מְנַדֵּד שָׁנָה מֵעֵינֵי וּתְנוּמָה מֵעַפְעָפִי, בִּידֵי לְהַגִּיעַ לְצִיּוּנוֹ הַקָּדוֹשׁ שֶׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי, אֲשֶׁר בּוֹכּוֹתוֹ, אֲתָה יוּכַל לְפַדּוּתֵנִי, לְהוֹצִיאֵנִי מִשְׁאֹל תַּחֲתִיּוֹת וּמַתְחָתִיּוֹ, וּבְפֶרֶט בְּיּוֹם הַחֲלוּלָה הַנוֹרָא הַזֶּה, בְּיּוֹם שְׂרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי עוֹלָה עֲלֵיזוֹת חֲדָשׁוֹת שְׁלֵא הָיוּ עֲדוֹן מַעוֹלָם. כִּי בִכַח עֲלִיזוֹתֵי הַנוֹרָאוֹת וְהַעֲצוּמוֹת אֲתָה יוּכַל לְעוֹד גַּם לְחַלוֹשׁ בַּח וְחֶסֶד רְעָה שְׂבַמּוֹנִי, גַּם לְגַרוּעַ כּוֹה שְׁלֵא הָיָה עֲדוֹן מַעוֹלָם. "אִמַר לְהַרִים כְּפוֹנֵי וּלְגַבְעוֹת נַפְלוֹ עֲלַי", מַרְבּ בּוֹשָׁה וְחֲרָטָה, עַד שְׂבַמְעַט אֲחֻזֵּי הַיּוֹשֵׁעַ, כִּי חֲרִי אֲנִי כְּבָר צוֹעֵק יָמִים וְשָׁנִים וְעֲדוֹן לֹא נוֹשְׁעֵתִי. אִךְ מֵאַחַר וַיּוֹדַע אֲנִי כִּי מַעוֹלָם לֹא צַעֲקוֹתֵי צַעֲקָה אֲמִתִּית אַחַת, מִתְּנוּצִץ בִּי אוֹר שֶׁל תְּקוּנָה, שְׁחֲרִי אִם הֵייתִי עוֹשֶׂה כֵן, בְּוֹדָאֵי הֵייתִי נוֹשֵׁעַ מִיָּד, מִתְּרוֹמֵם מַעַל הַמַּיִם הַיּוֹדוּנִים, וּמִתְּחִיל לְהַפְתֵּר מִמַּחֲשָׁבוֹתֵי הַקָּשׁוֹת.

ב רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, מַה אַעֲשֶׂה, וְאֵינִי יוֹדֵעַ בִּיצִד לְהַגִּיעַ אֲפִלוּ לְצַעֲקָה רְאוּשׁוֹנָה, לְצַעֲקָה שְׁהִיא הַתְּחִלַּת כָּל הַצַּעֲקוֹת, וְאֵינִי יוֹדֵעַ בִּיצִד לְצַעֵק צַעֲקָה רְאוּשׁוֹנָה שֶׁתְּהִיָּה מַעֲמָקָא דְלִבָּא פְּאַמַּת, שְׂאֲחֲרִיָּה אֵין אָדָם יוּכַל לְהַרִים גּוּפוֹ, כְּמוֹ שֶׁאֲמָרוּ רַבּוֹתֵינוּ וְכְרוֹנָם לְבִרְכָה: אֲנַחָה שׁוֹכְרַת חֲצִי גּוּפוֹ שֶׁל אָדָם. כִּי בַצַּעֲקָה אַחַת אֲמִתִּית זוֹכֵה אָדָם לְשִׁפְרָה אֶת מַחֲצִית תְּאוּוֹתָיו, וּבַצַּעֲקָה אֲמִתִּית שְׁנִיָּה שׁוֹכֵר מַחֲצִית מִן הַנוֹתְרָת. מִי יִתֵּן וְאִזְכֶּה לְאוֹתָן אֲנַחָת וּצַעֲקוֹת אֲמִתִּיּוֹת וְאֲמַחָה כָּל שְׂמִיץ תְּאוּוֹה וּמַחֲשָׁבָה רְעָה מֵאִתִּי. הֵן אֲתָה יוֹדֵעַ, אָבִי, אָב הַרְחֵמֵן, שְׁנִסִּיתִי וְהַתְּיַנַּעְתִּי לְהַגִּיעַ לְצַעֲקָה הָאֲמִתִּית הַזֹּאת, וְעֲדוֹן לֹא עָלְתָה בִּידֵי. אָבִי אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֲמוּנָה שְׁלֵמָה, שְׂדוּקָא הַיּוֹם אֲפָשֶׁר לְהַגִּיעַ לְצַעֲקָה מַעֲמָקָא דְלִבָּא וּלְאֲנַחָה הַשׁוֹכְרַת גּוּפוֹ שֶׁל אָדָם, וּלְזוֹכֵה עַל יְדֵי זֶה לְצַאֵת מִכָּל תְּאוּוֹתֵי הַרְעוֹת וּמִמְדוּתֵי הַפְּחוֹתוֹת. כִּי בְּיּוֹם זֶה מְקַבֵּל רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי כַחוֹת חֲדָשִׁים לְהַשְׁפִּיעַ וּלְעוֹד לְחַסְרֵי בַח וּלְנַעֲדְרֵי דַעַת, תְּרִיקוּם מִכָּל וְכָל, לְחַבְנִים כְּהֵם שְׂכָל וּמַחֲזִין וְלְהַמְשִׁיךְ לְהֵם שְׁפַע הַדַּעַת מִהַנְּהַר הַיּוֹצֵא מֵעֲדוֹן, מֵעֲדוֹן עֲלָאָה, מִנְעַם עֲלִיּוֹן, בְּאֲפֵן שֶׁתְּתַבַּטֵּל הַסְּמָרָא אַחֲרָא לְגַמְרִי, וְכָל הַרְצוֹנוֹת הַזָּרִים יִתְהַפְּכוּ לְרִצּוֹן יְיָ, עַד אֲשֶׁר נִזְכֶּה בְּלָנוּ לְנַעַם שׁוֹכֵב אֵלָיו הַצַּדִּיקִים הַנִּפְלְאִים, יַחֲדֵי הַדּוֹרוֹת, שְׂמִקּוּם גְּנִיזָתָם מֵאִיר בְּאוֹתוֹ נַעַם נִפְלָא שְׁתִּיָּה קָדָם הַחֲטָא.

(מתוך תפילה לעני - ל"ג בעומר)

צדיק מושל יראת אלקים

כי הנה הכלל כי הממשלה ביד הצדיק לפעול פעולות כרצונו כמו שדרשו חז"ל "צדיק מושל וכו'
מי מושל בי - צדיק. וזהו בחינת "יוסף הוא השליט" (ליקוטי מוהר"ן ל"ד ח"א).

גבור ואיש מלחמה

ב' אלפים-תר"ג) איזהו גבור הכובש את יצרו - מורינו הרב שליט"א מיום עומדו על דעתו הכריז מלחמה עצומה וכדאי להזכיר שוב מה שאמר עליו אחד מגדולי צדיקי ירושלים עיה"ק הצה"ק ר' יצחק דוד גוטפרב זצוק"ל: ר' אליעזר האט גיגעבן א שפיי אויף די וועלט" (ר' אליעזר נתן יריקה על כל הבלי עוה"ז) זהו ההגדרה הטובה שניתן לומר על צדיק דורינו וכל אחד יכול לראות זאת המון סיפורים של מסירות נפש בעבודת ה' עד כלות הנפש ממש, והכל בתמימות עצום מה שכתוב בתורה הק' ובחז"ל הק' ובספה"ק צריך לקיים לא משנה אם זה קשה או לא וכן לכל אורך הדרך, וכדאי לספר קצת מה שהיה בשבוע האחרון.

וחרב הוצאת מתערה שלפת נגד צורריך

ב' אלפים-תר"ד) ידוע שמורינו הרב שליט"א היה בבית חולים בשבוע האחרון (וכאן המקום שוב ועורר ולהתעורר להתחזק בכל הכוחות להתפלל ולהעתיר ולשווע כל הזמן על בריאותו האיתנה של מורינו הרב שליט"א והרבנית תחי' שהשי"ת ישלח להם רפואה שלימה ואריכות ימים - ואשרי תלמידי הצדיק היקרים שכל הזמן מסדרים עצרות תפילה וכן בשבוע האחרון מאז שנכנס מורינו הרב שליט"א לבי"ח כל הזמן היה עצרות תפילה ובפרט בציון של בנימין בן יעקב ע"ה ואין ספק שרק בזכות זה מורינו הרב שליט"א כבר יחזור אלינו ב"ה, אשרי חלקם.

~ קו השמחות ~

02 - 6431832

הקו של השמחות בקהילה

חתונות בר מצוה וכו'

ביום ז' אייר לפני שנכנס הרב שליט"א לבית חולים אמר שיעור לקבוצה מבחורים מאנשי הצדיק שיעור אש להבה והרב שליט"א דיבר שם דיבורים חוצבי להבות אש שאסור להכניע לציונים שר"י שרוצים לבטל את ההילולא הקדושה של התנא האלקי רשב"י ע"ה וכולם חייבים לנסוע להילולא הקדושה (וידוע ג"כ שכ"ק אדמו"ר מתולדות אברהם יצחק שליט"א הכריז שכולם יסעו בלי שום פחדו וכן כ:ק האדמו"ר מאמשינוב שליט"א) ואף אחד אינו בעה"ב לומר דעות על ההילולא נוראה זו, ובודאי כל אחד מבין שאין לך שטות גדול מזה לבטל ההילולא קדישא שכל השמירה שלנו היא אך ורק בכח הרשב"י הקיזאיך יעלה על הדעת שח"ו לא נקיים מה שמבקש ומפציר התנא האלקי עולו ואתו ואתכנשו להילולא קדישא והוא מבטיח הבטחות נוראות לכל מי שמקיים מה שהוא מבקש.

הצדיק מתחזק בכל הכוחות בתפילות ובזמירות שב"ק ועומד על הרגלים שעות על שעות

ב' אלפים-תר"ה) אין שום שכל והגיון על מסירות נפשו העצומה של צדיק דורינו שליט"א אחרי שהמצב בריאותו בעש"ק היה במצב חמור מאד ה"י כל היד היתה נפוחה בייסורים נוראים וכו' וכו' וכמו שהודיעו בקו ברסלב שכולם יתפללו ויאמרו תיקוני הכללי ושעות על שעות נאמרו ע"י תלמידי הרב שליט"א תיקוני הכללי וב"ה אח"כ הודיעו שהמצב של הרב שליט"א יותר טוב ואחרי שב"ק סיפר נכדו הי"ו שהרב שליט"א בשב"ק עבד עבודתו הקדושה בתפילות ארוכות וכשעומד על רגליו המיוסרות וכן האריך בזמירות שבת קודש - וזה ממש דבר בלתי מובן איך שהצדיק לוחם מלחמת ה' בכל הכוחות ואינו מוותר על שום דבר בעבודת השי"ת כמ"ש "אנא עבדא דקודשא בריך הוא".

עכשיו אני נוהן לו פטור לשמונה שעות

ב' אלפים-תר"ו) וסיפר אחד מב"ב של הצדיק פעם הרופא אמר למורינו הרב שליט"א שאסור לו לעמוד על רגליו שמונה שעות - וכשיצא הרופא אמר הרב שליט"א עכשיו אני מפטר אותן לשמונה שעות - והצדיק התחיל להתפלל בהתלהבות כשעומד על רגליו המיוסרות.

הצה"ח ר' שלום ארוש שליט"א - הרב שליט"א אין דומה לו במסיונ

ב' אלפים-תר"ז) לפני שבועיים בשבת קודש אחרי התפילה כשסיפרו להצה"ח מגדולי מחזירי התשובה בדורינו ר' שלום ארוש שליט"א על עבודתו הנוראה של מורינו הרב שליט"א על אף חולשתו וייסוריו שסובל ה"י, אמר "הרב שליט"א אין דומה לו במסיונ".

מי שקוראים לו משה - שישאר כאן

ב' אלפים-תר"ח) סיפר בחור אחד בשם "משה" שלומד באחד מהשיבות בעה"ק ירושלים בשב"ק פרשת תצוה הגיע לסעודת רעוא דרעוין אצל מורינו הרב שליט"א וחשב שהוא נכנס קצת לראות את הצדיק ואח"כ יחזור לישיבה שלו והנה הרב שליט"א אומר דברי תורה והוא מדבר על מה שלא כתוב השם של משה רבנו בפרשת תצוה ופתאום הרב שליט"א מכריז מי שקוראים לו משה שישאר כאן - והנ"ל החליט שהוא נ שאר כאן עם הצדיק ולא הולך כמו שחשב מתחילה.

צדיק גוזר והקב"ה מקיים

הצדיק גוזר - "הנשיא של פרס צריך למות" - סיפור נורא

ב' אלפים-תר"ט) כמה שעות לפני שהרב שליט"א נסע לבי"ח הצדיק דיבר שיעור דברי תורה (כאמור) ובתוך דבריו אמר "הסכנה הגדולה ביותר שישמעאל ועשו מתחברים ... והצדיק גזר ואמר ... נשיא פרס צריך למות ... וזה מה שכולנו ראינו תוך כמה ימים השי"ת מחק את השונא ישראל האכזרי ימ"ש שרק לפני כמה שבועות שלח לאה"ק נשק נורא ואיום למחוק את ארץ ישראל, והשי"ת הפר את עצתו וגמולו השיב לו בראשו כן יאבדו כל אויבך ה' (אפשר לשמוע השיעור בקו ברסלב).

הצדיק מדריך היכן לנסוע - הפוך ממה שמראה מכשיר הווזי

ב' אלפים-תר"כ) הרה"ח ר' צ. ש. הי" (אחד מהגבאים של הרב שליט"א) פעם נסע עם הרב שליט"א והיה שם גם הגבאי ר' נ. ב. הי"ו והרב שליט"א נרדם, כשהגיעו לאיזה פרשת דרכים נדחת ליד כפר סבא בערך הרב שליט"א מתעורר הרב שליט"א אומר לנסוע לצד פלוני אבל הנהג אומר לו שלפי מכשיר הווזי צריך לצד השני אבל הצדיק אומר לו דוקא לצד השני ור' נ. ב. גם ניסה עם וויז אחר ושם גם כן מורה לצד השני אבל התבטלו לרב שליט"א והם הגיעו למחוז הפצם.

הצדיק הולך ברחובות בודפסט בלי לשאול אף אחד את הדרך

ב' אלפים-תרכ"א) וכן סיפר הרה"ח ר' יצחק ווייצנהדלר הי"ו, כשנסעו עם הרב שליט"א לאומן דרך בודפסט והרב שליט"א הלך איתו לבית הכנסת מרוחק מאד מאד בלי לשאול אף אחד את הדרך וזה פלאי פלאות איך שהצדיק יודע בדיוק הדרך במדינה זר להגיע לבית הכנסת מרוחק.

דיבורים קדושים בוערים כלפידים ועובדות וסיפורים מצדיקי הדורות ומרבינו הקדוש והנורא הנחל נובע מקור חכמה זי"ע ועכ"ל ותלמידיו הקדושים ובפרט מצדיק דורינו מורינו הרב שליט"א בענין שמירת גחלת החינוך הטהור בלי שום תערובות זרים ה"ו

הצה"ק ר' מנחם מנדל מרימינוב זי"ע ועכ"ל

(ליום היארציית ל"ד לעומר - י"ט אייר)

מה שכותב על לימוד התשב"ר המהורים

הבני יששכר הק' זי"ע ועכ"ל מביא בשמו דיבורים נוראים שע"י שנוהרים שהכסף שמשמשים בו לחינוך הילדים יהיה ממקור טהור בלי שום פגם, אזי זוכים שהתינוקות יגדלו בתורה ויראת שמים, וח"ו ח"ו לא יפלו ח"ו אפילו כשיגדלו.

והגה"צ ר' דוד פולבייצקי זצוק"ל ראש ישיבת בריסק הסביר הענין מה שסיפרו חז"ל הק' מה שאמר ר' חייא שעשה שלא תשתכח תורה מישראל ששחט גדיים וחילק הבשר לעניים ולקה העורות שלהם וכתב ע"ז ספרים וחילקם לתשב"ר ולימוד תורה, כשביל מה היה צריך כל המירחא הגדולה, ורואים מזה שכל העסק שעוסקים עמהם זה היה מהתחלה בקדושה ובטהרה לשם שמים.

לישועת והצלחת מורינו הרב ר' אליעזר בן עטיא שליט"א • והרבנית תהילה בת לאה תחי'